

VANTAAN ASETAKAVARIKKO

Poliisin tulee ensisijaisesti neuvoin, kehotuksin ja käskyin pyrkiä ylläpitämään yleistä järjestystä ja turvallisuutta. Poliisi ei saa puuttua kenenkään oikeuksiin enempää kuin poliisin tehtävän suorittamiseksi on tarpeen.

Näin hienosti ja kaupunkilaisen järkeen käyvästi määrittää poliisilaki poliisitoiminnan yleiset periaatteet.

Maanantaina 26. toukokuuta omassa kodissaan illalla nukkumaan mennyt vantaalainen aktiivireserviläinen koki poliisitoiminnan käytännön hieman eri tavalla. Nukuttuaan hetken aikaa hän heräsi johonkin ääneen ja havaitsi, että parvekkeella ollut tuhkakuppi savusi. Savunmuodostus loppui kun hän kaatoi tuhkakuppiin lasin vettä.

Paikalle saapunut palokunta pyysi päästä sisälle tarkastamaan tilanteen. Hän päästi kotiinsa sekä palokunnan että sen mukana tulleen poliisipartion. Poliisin tiedusteltua huoneistossa seinillä ja vitriinissä olleista esineistä, totesi hän olevansa hyväksytty asekeräilijä, seinillä olevien esineiden deaktivoituja entisiä ampuma-aseita ja kranaattien kuorien tyhjiä. Luvanvaraiset ampuma-aseet olivat kaapeissa, niihin oli kaikkiin hallussapitoluvat ja säilytystilat oli hyväksytty Vantaan poliisin toimesta.

Vantaan kihlakunnan poliisin tämän jälkeen käynnistämät toimet olemme valitettavasti kaikki saaneet lukea lehdistä ja katsoa televisiosta. Reserviläisten ja aseharrastajien piirissä erittäin arvostettua henkilöä pidettiin kiinniotettuna Vantaan poliisivankilassa pisin lain sallima aika, eli kolme vuorokautta. Tänä aikana hänet pidettiin täysin eristettynä - hänelle ei suostuttu välittämään tietoa ystäviensä hänelle hankkimasta asianajajasta eikä hänelle edes kerrottu, että hän saa ilmoittaa kiinniotostaan omaisilleen. Pakkokeinolaki ehkä sallii tämän, yleinen oikeustaju ei.

Kuten Jokelan tapauksen jälkiselvittelystä olemme saaneet lukea, on poliisin tiedottamisen selkeä yleisohje, että keskeneräisistä ja epäselvistä asioista ei tiedoteta eikä voida tiedottaa. Jo nyt on aika selvää, että tässä tapauksessa Vantaan kihlakunnan poliisilaitoksen työntekijät ovat esittäneet kyseisen henkilön yksityiselämästä ja ampuma-aseluvista selkeästi paikkaansa pitämättömiä tietoja ja vihjauksia, ilman, että niitä oli edes yritetty tarkistaa. Puhumattakaan nyt siitä, että monet näistä asioista ovat lisäksi ampuma-aselain mukaan salassa pidettäviä.

Joukkotiedotusvälineet ovat sitten julkaisseet näitä poliisin antamia ”tietoja” ilman mitään lähdekritiikkiä ja asioita joko tahallisesti tai tahattomasti vääristellen. Näillä toimilla on aiheutettu kyseiselle reserviläiselle huomattavaa vahinkoa ja kärsimystä.

Maanpuolustusjärjestöjen tehtävänä on tukea Suomen valtakunnan turvallisuutta edistävää toimintaa, ja läheiset sekä luottamukselliset välit poliisin kanssa ovat yksi tämän toiminnan kulmakiviä. Poliisin omista riveistä löytyy runsaasti aktiivisia reserviläisiä, ammunnan harrastajia ja jopa asekeräilijöitä - monia hienoja miehiä ja naisia. Pääkaupunkiseudun reserviläisaktiivit ja poliisit harjoittelevat myös usein samaan aikaan Santahaminan ampumaradoilla ja SRA- sekä IPSC -kilpailuissa otetaan toistemme ampumataidoista mitta. Lukemattomat ovat myös ne tunnit, jotka mm. allekirjoittanut on viettänyt Poliisiammattikorkeakoulun ampumaradalla.

Omat ja yhteiset asiat aina tinkimättömästi hoitaneen, runsaasti aikaa ja vaivaa maamme turvallisuuden eteen vapaaehtoisesti ja palkatta tehneen henkilön kohtelu on aiheuttanut runsaasti hämmennystä kentällä. Kyseisen reserviläisen ja hänen keräilyharrastuksensa hyvin tuntevana sekä hänen esimiehenään ja kouluttajatoverina useasti eri harjoituksissa ja tilaisuuksissa toimineena myös minun on hyvin vaikea ymmärtää saati hyväksyä Vantaan kihlakunnan poliisin toimia tässä asiassa. Mikä oli se asia, jota ei voitu silloin maanantai-iltana tai viimeistään tiistai-iltana selvittää ja tarvittaessa neuvoin ja kehotuksin korjata?

Ohessa on laatimani luettelo tapauksesta julkisuudessa esitetystä väitteistä, sekä näiden oikaisut. Pelkään, että paljon pitää vettä virrata Vantaassa, ennen kuin tämä unohtuu.

Arto Pulkki

toiminnanjohtaja

Helsingin Reserviupseeripiiri ry

VANTAAN ASETAKAVARIKOSTA JULKISUUDESSA ESITETYT VÄITTEET, SEKÄ NÄIDEN OIKAISUT

Väite 1: Poliisi on löytänyt asekatkōn.

Etelä-Suomen lääninhallitus on hyväksynyt kyseisen henkilōn ampuma-aselain mukaiseksi asekeräilijäksi. Tähän liittyen Vantaan kihlakunnan poliisilaitos on vuonna 2000 hyväksynyt hänen asuntonsa ampuma-aselain vaatimaksi säilytystilaksi. Toisin kuin on väitetty, Vantaan kihlakunnan poliisilaitos on myös kerran uusintatarkastanut asunnon säilytystilat.

Vantaan kihlakunnan poliisilaitos on myös myöntänyt ko. henkilōlle luvat kaikkiin asunnossa säilytettyihin luvanvaraisiin ampuma-aseisiin.

Kyseinen henkilö asioi aselupa-asioissa Vantaan kihlakunnan poliisilaitoksen kanssa useita kertoja vuodessa ja oli käynyt henkilökohtaisesti tapaamassa aselupa-asioista vastaavaa Vantaan apulaispoliisipäällikkōä viimeksi 5.5.2008.

Väite 2: Paikalla oli tuntematon määrä luvattomia ja luvallisia aseita.

Ko. henkilōllä oli ja on Vantaan kihlakunnan poliisilaitoksen myöntämät hallussapitoluvat jokaiseen huoneistossa olleeseen luvanvaraiseen ampuma-aseeseen ja asuntoon tulleella poliisipartiolla on ollut mahdollisuus tarkistaa tämä välittömästi.

Väite 3: Paikalla oli satoja, ellei tuhansia laittomia patruunoita.

Kyseisellä henkilōllä oli ja on ampuma-aselain perusteella lupa hankkia ja pitää hallussa kiväärin, pistoolin ja revolverin patruunoita. Vantaan kihlakunnan poliisilaitos on lisäksi myöntänyt hänelle ampuma-aselain mukaisen ampumatarvikeluvan (hakemus ja lupapäätös patruunoiden ja erityisen vaarallisten ammusten keräilyyn), joka kattaa kaikki ampuma-aselain ja ampuma-aseasetuksen tuntemat erityisen vaaralliset patruunat ja ammuksot väljyyksissä 2,7 – 17,8 mm (2,7 mm Kolibri - .700 Nitro Express).

Väite 4: Aseet olivat lukitsemattomassa ja liian pienessä tilassa.

Asunto oli lukittu ja kaikki luvanvaraiset ampuma-aseet olivat asianmukaisissa säilytyskaapeissa. Vantaan kihlakunnan poliisilaitos on hyväksynyt ko. asunnon ampuma-aseiden ja patruunoiden säilytystilaksi kaksi kertaa ja on myöntänyt hallussapitoluvat jokaiseen siellä säilytettyyn ampuma-aseeseen.

Väite 5: Aseiden varastointi on ollut määräysten vastaista.

Vantaan kihlakunnan poliisilaitos on hyväksynyt ko. asunnon ampuma-aseiden ja patruunoiden säilytystilaksi kaksi kertaa. Kaikki luvanvaraiset ampuma-aseet olivat asianmukaisissa säilytyskaapeissa. Näin ei olisi edes tarvinnut olla juuri tapahtumahetkellä, koska asunto oli lukittu ja aseiden omistaja oli paikalla.

Sisäasianministeriōn ohjeiden mukaisesti pysyvästi toimintakelvottomaksi tehtyjä entisiä ampuma-aseita (nk. dekoja) oli asunnon seinillä. Ne eivät vaadi hallussapitolupaa eikä niiden säilytys ole millään tavoin säädeltyä.

Väite 6: Asunnossa oli varastettua puolustusvoimien omaisuutta.

Suurimmalla osalla aktiivireserviläisistä on hallussaan samanlaisia varusesineitä, joita myös puolustusvoimat käyttää. Esitutinnan yhteydessä Puolustusvoimien edustaja on nyt esittänyt, että kaikki nk. tornileimatut esineet ovat valtion omaisuutta.

Todellisuudessa Puolustusvoimat myy vuosittain runsaasti hylättyjä, nk. tornileimattua varusesineitä sekä vaarattomia taisteluvälineitä tai niiden osia omissa myymälöissään sekä erilaisten tukkurien kautta. Tämän lisäksi niitä myydään tai luovutetaan koko ajan henkilökunnalle ja näitä esineitä myydään reserviläisille mm. kansainvälisten

kriisinhallintatehtävien yhteydessä. Vanhojen esineiden lisäksi varusesineiden valmistajat myös myyvät kauppoihin myös ylijäämäeriä ja/tai pintaviallisia varuseriä, joissa on välillä nk. tornileima. Pelkästään sen perusteella ei siis mitenkään voida ohittaa esineen hallintaan perustuvaa omistajaolettamaa.

Väite 7: Asunnosta on löytynyt puolustusvoimilta varastettuja ilmatorjuntakiväärin ammuksia.

Venäläisiä 12,7 mm x 108 patruunoita, joita käytetään muun muassa 12,7 mm ilmatorjuntakivääri m/96:ssa, myydään Suomessa yleisesti. Ampumatarvikelupa oikeuttaa lisäksi siirtämään (EU:n sisältä) ja tuomaan (EU:n ulkopuolelta) Suomeen luvassa mainitut patruunat ja ammuksiset ilman eri lupaa. Ko. henkilöllä oli ja on näihin patruunoihin Vantaan kihlakunnan poliisilaitoksen myöntämä ampumatarvikelupa ja ne on ostettu laillisesti.

Väite 8: Asunnosta löytyi kranaatteja, räjähteitä ja ruutia, joita ei saisi laisinkaan säilyttää siellä.

Asunnossa oli vitriinissä ja kirjahyllyllä tyhjiä kranaatinkuoria, jotka eivät vaadi minkäänlaista hankinta- tai hallussapitolupaa ja joita myydään muun muassa Puolustusvoimien omissa myymälöissä, useissa eri kaupoissa sekä messuilla. Näiden muisto- ja keräilyesineiden säilytystä ei ole millään tavoin säädelty. Kyseiset esineet olivat myös aivan vastaavalla tavoin esillä silloin, kun ko. henkilön säilytystilat viimeksi tarkastettiin Vantaan kihlakunnan poliisilaitoksen toimesta.

Asuinhuoneistossa saa räjähdeaineasetuksen mukaan säilyttää 2 kg ruutia, 20 000 ampuma-aseissa käytettävää patruunaa, 1000 nallia ja 5 kg ilotulitusvälineitä ja muita pyroteknisiä valmisteita, joita kaikkia oli vähemmän kuin asetuksen sallimat enimmäismäärät.

Väite 9: Poliisi ei ole löytänyt asunnosta kaikkia luvallisia aseita.

Kaikki luvanvaraiset ampuma-aseet olivat huoneistossa olleissa asekaapeissa - yhtään ei puuttunut, eikä yhtään ollut liikaa.

Väite 10: Tavaraa oli yltympäriinsä ja niin paljon, että jalansijaa oli vaikea löytää.

Mahdollisesti totta – mutta miten tämä kotirauhan ja yksityisyyden suojan piiriin kuuluva asia ja siitä tiedottaminen voi kuulua Vantaan poliisille? Kyseinen henkilö on yksin omassa asunnossaan asuva keräilijä, joka ei odottanut vieraita maanantai-iltana. Sen sijaan hän oli valmistautumassa keskiviikkona 28.5. pidettäväksi sovittuun näyttelyyn, jonka häneltä olivat tilanneet elokuun Kannaksen matkaan liittyen Helsingin Reserviupseeriipiiri ja Helsingin Seudun Reserviläispiiri (ks. HRS 4/08).